

[Tang Sørensen.]

meste fremtid udhuler forsvaret og gør forsvaret til en illusion. Ved at holde 41.000 mand under våben har vi tegnet en livsforsikringspolice, som kan være medvirkende til, at vi fortsat kan være en fri nation, og det ønsker vi i fremskridtspartiet. Derfor vil fremskridtspartiet være en troværdig deltager i et fornuftigt forsvarsforlig.

Ole Olsen (SF):

Nu har jeg to gange hørt dette om forsvaret som vores forsikring, og jeg kom automatisk til at tænke på, hvad den nu afdøde stifter af mit parti, Aksel Larsen, sagde om forsvaret og også om forsikring. Han sagde: det er da rigtigt, det er en forsikring. Det er en forsikring, der går ud på, at når der kommer nogen og brænder vores hus ned, så brænder til gengæld nogle andre ildspåsætternes huse ned. Jeg ved ikke, hvor glad man skal være for en sådan forsikring; jeg synes ikke, den er meget værd. Da jeg er et venligt menneske, synes jeg faktisk også, det er synd, hvis man brænder de andre folks huse ned. Jeg synes i hvert tilfælde, at det er en meget dårlig form for forsikring, som nok ingen, der er til stede her, ville tegne, hvis det gjaldt dem selv.

I øvrigt var jeg meget imponeret af hr. Honoré. Dette med styrkemål er jo altid sådan noget abstrakt noget. Her fik man sagerne sådan, som man siger, lige på og hårdt. Det drejede sig ikke så meget om det abstrakte, det drejede sig om styrkemål. Det betød, at man skulle kunne forhindre østtyske og sovjetiske tropper i at lave sejrsparede op gennem Strøget. Det er ord, man forstår. Så kan jeg også godt blive i samme boldgade og sige, at så forstår jeg godt hr. Honoré. Det, der er meningen, er altså dette, at de – nu var det østtyskere og russere, jeg kan ellers ikke lide at blande dem ind – går i land på Stevns og rykker frem mod København. Så kommer hæren og hjemmevernet og kaster russerne og østtyskerne tilbage over Tryggevælde Å. Og det kan jeg godt se er en værdig opgave for det danske forsvar. Jeg tror nu nok, hr. Honorés betragtninger er lidt for praktiske. Jeg tror nok, mit partis ordfører, hr. Gert Petersen, mere havde fat på, hvad en moderne krig egentlig talt handlede om.

Fra centrum-demokraterne fik vi i øvrigt at vide, at forsvaret er en forudsætning for vort demokrati. Efter min vurdering er det sådan

eller kan meget hurtigt udvikle sig til, at forsvaret bliver en risiko for vort demokrati. Vi ved jo, at der forhandles, f. eks. i forbindelse med købene af F-16 flyene, om danske underleverancer til fly. Vi har også hørt om udviklingen af våbensystemer her i landet, der skulle eksporteres. Vi har hørt høje officerer tale til industrien om, at nu måtte den tage sig sammen og sørge for at gå ind i produktion af materiel til forsvaret. Vi har jo set, hvad der følger med fra udlandet af denne gensidige infiltration af erhvervslivet og af industrien og af forsvaret. Vi har set korrupsionsskandaler i forbindelse med våbeneksport og med salg på hjemmemarkedet rundt omkring. Det gælder USA, og det gælder en lang række andre lande, at der er tale om opståen af det, man kalder – hvis jeg kan huske at sige sådan et svært ord – det militærindustrielle kompleks.

Det er jo noget farligt noget, for det tanger også, at man laver lobbyvirksomhed her i folketinget, at man vil forsøge at forhindre, når man er i gang med en våbenproduktion, at man skærer den ned igen. Vi vil let, hvis vi kommer for godt i gang, kunne opleve en lobbyvirksomhed, som måske endda går så langt som til at finansiere partiers valgpropaganda. Det er jo noget, man har set erhvervslivet gøre tidligere her i landet. Jeg ved ikke, om dette tings medlemmer finder, at dette ægteskab vil være betryggende for demokratiet, dette ægteskab, som måske bliver indgået mellem industrien og forsvaret, og så dette ægteskabs forsøg på at styre landet gennem pres på folketinget. Derfor mener jeg, at en oprustning her i landet, som det helt klart er erkendt at dette handler om, tvært imod at styrke vort demokrati vil betyde en direkte svækkelse af vort demokrati, en direkte fare for demokratiet her i landet.

Vi har en gammel lov om våbeneksport, desværre med en hel del dispensationsmuligheder, som, så vidt jeg erindrer, ligger i ministeriet. Man hører aldrig rigtig noget til, at denne lov bliver anvendt, men vi agter da i SF i konsekvens af vor holdning til forsvaret og i konsekvens af vor holdning til det, man kalder det militærindustrielle kompleks, at grave denne lov frem og på et senere tidspunkt forsøge at komme med et forslag til ændring af loven, sådan at våbeneksport effektivt bliver forbudt, eller i hvert tilfælde, hvis ikke det kan lade sig gøre, kommer under folketingets kontrol.